

[Ole Espersen]

»Hvilke planer har ministeren med henblik på en styrkelse af indsatsen mod alkoholisme?«

Svar (24/7 85):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

I socialministerens redegørelse af 6. marts 1984 om regeringens alkoholpolitik er der medtaget forskellige forslag og planer til en øget og mere effektiv indsats på alkoholområdet.

Jeg kan derfor henvise til alkoholredegørelsen, som fik bred opbakning under folketingets forhandling den 21. marts 1984 (Folketings Tidende, sp. 2665 ff).

Jeg vil gerne her fremhæve, at det bl.a. foreslås at forstærke det forebyggende arbejde i form af oplysende og holdningspåvirkende indsats med det formål at skabe fornuftige alkoholvaner. Det påpeges, at en aktiv medvirken fra de frivillige organisationer og foreninger fortsat vil være et helt nødvendigt led i det forebyggende arbejde og i behandlingsarbejdet.

Det understreges, at alkoholproblemer på arbejdspladser må løses af arbejdsgiverne, arbejdslederne og de øvrige ansatte i fællesskab. Det anbefales, at arbejdsmarkedets organisationer og ikke mindst arbejdstagernes egne organisationer går ind i et forpligtende samarbejde om oplysningsindsatsen med henblik på at påvirke den enkeltes holdning til alkoholforbruget.

Der peges på behovet for mere forskning om alkoholforbrug, om skader som følge af alkoholmisbrug og alkoholbehandling. Socialforskningsinstituttet er derfor blevet bedt om at påbegynde et forskningsarbejde på dette område.

Der anbefales en udvikling af ambulatorietilbuddet, bl.a. ved udvidet åbningstid og etablering af flere mindre alkoholambulatorier.

Det påpeges også, at det er meget vigtigt, at der udvikles nye metoder til behandling af alkoholmisbrugere gennem forsøgsvirksomhed.

Med det ny alkohol- og narkotikaråd kan der ske en opprioritering af alkoholområdet, således at der kan ske en styrkelse af indsatsen mod alkoholisme. Jeg henviser til mit svar på det samtidig stillede spørgsmål nr. S 1403, hvor jeg oplyser, at rådet aktivt skal gå

ind i det praktiske arbejde på alkohol- og narkotikaområdet og være med til at sætte gang i forebyggende aktiviteter, oplysningskampagner og andre projekter i lokalområderne.

Spm. nr. S 1405

Til *indenrigsministeren* (8/7 85) af:

Lenger (VS):

»Vil ministeren oplyse journaliseringsnummeret på det materiale i sundhedsstyrelsen, som vil kunne dokumentere ministerens hidtil udokumenterede påstand om, at LSD-anvendelse efter Frederiksbergmetoden fandt sted stort set over hele verden?«

Begrundelse

Såvel statsministeren som indenrigsministeren har – senest med »besvarelsen« af spørgsmål nr. S 1359 – omhyggeligt undgået at dokumentere indenrigsministerens påstand om, at LSD-anvendelse efter Frederiksbergmetoden på anvendelsestidspunktet fandt sted stort set over hele verden.

Da en besvarelse af de stillede spørgsmål udelukkende består i at dykke ned i et arkiv og læse et par stednavne, ønsker spørgeren oplyst, under hvilket journaliseringsnummer i sundhedsstyrelsens materiale opbevares.

Materialet er uden tvivl omfattet af offentlighedsbestemmelserne, og spørgeren kan derfor selv opsøge sundhedsstyrelsen og finde materialet. Hvis det da overhovedet findes.

Svar (18/7 85):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Spørgsmål om anvendelse af LSD og den daværende psykiatriske praksis herfor er indgået i flere sager i sundhedsstyrelsen, navnlig sundhedsstyrelsens sag j.nr. 1910-42-1982 (der samtidig udgør den såkaldte Sandveisag).

Sundhedsstyrelsen har oplyst, at de vurderinger, der har ligget til grund for styrelsens holdning til spørgsmålet om, i hvilket omfang LSD-behandling i større eller mindre grad har været ledsaget af supplerende psykoterapi, er af mere indirekte og generel art, idet de bl.a. bygger på drøftelser med styrel-